

ת"פ 19256/02/13 - מדינת ישראל נגד מאור מרציאנו, יקיר קורנבליט נוי

בית משפט השלום בראשון לציון

29 אפריל 2015

ת"פ 19256-02-13 מדינת ישראל נ' מרציאנו ואח'
ת"פ 19274-02-13

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מאור מרציאנו
2. יקיר קורנבליט נוי

נוכחים:

בא-כוח המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם 1 ובא כוחו עו"ד יהודה שושן

הנאשם 2 ובאת כוחו עו"ד לימור הלוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר, בעבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לחודש אפריל 2012, פנו הנאשמים למכרה הולנדית של הנאשם 1, וזו שלחה להם זרעי קנבוס תמורת 50 יורו.

הנאשמים הנביטו בצוותא חדא את זרעי הקנבוס בביתו של הנאשם 2, וגידלו שני שיחי מריחואנה בבית, באמצעות תאורה מיוחדת, הכוללת נורות ספיראלה, מד-חום, מפזר חום ומד לחות.

עמוד 1

בתאריך 3.2.2013 גידלו הנאשמים, בביתו של הנאשם 2, בצוותא חדא, סם מסוכן מסוג קנבוס בדמות שני שיחי מריחואנה, בתוך ארון בגדים, במשקל כולל של 2.684 קילוגרם נטו.

ההסדר בין הצדדים

2. במועד שהיה קבוע לשמיעת ההוכחות, הודיעו הצדדים על הסדר, שבהתאם לו תוקן כתב האישום. הצדדים הודיעו כי הוסכם שהנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, יורשעו, וישלחו לקבלת תסקירי שירות מבחן. כמו כן, הצדדים הודיעו כי הוסכם ביניהם שהמאשימה תגביל את עצמה בעתירה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות למשך 4 חודשים, בעוד שבאי כוח הנאשמים יעתרו להשתתף מאסר על תנאי. לגבי רכיבי ענישה נלווים, הוסכם כי המאשימה תעתור לקנס גבוה, בעוד שבאי כוח הנאשמים יעתרו לחתימה על התחייבות, וכן כי המאשימה תעתור לפסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, בעוד שבאי כוח הנאשמים יעתרו להסתפק בפסילת רישיון נהיגה על תנאי.

כמו כן, הצדדים הודיעו כי הסדר זה הינו בכפוף לכך שיתקבלו תסקירים חיוביים, ואם יתקבלו תסקירים שליליים, הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

יצוין כי בעת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשמים טענו כי סיכמו עם ראש שלוחת התביעות כי רישיונם של הנאשמים יפסל על תנאי בלבד.

תסקירי שירות המבחן

3. בהתאם להסדר בין הצדדים, הנאשמים נשלחו לקבלת תסקירי שירות המבחן. אציג להלן את עיקרי התסקירים שהתקבלו אודות הנאשמים.

נאשם 1- הינו בן בכור למשפחה המונה זוג הורים ושלושה ילדים, בה שני ההורים עובדים. אחותו של הנאשם 1 סובלת מנכות פיזית. הנאשם 1 מסר כי במהלך לימודיו, סמוך ללידת אחותו, התגלו אצלו קשיים לימודיים והתנהגותיים במסגרות החינוכיות. הנאשם 1 סיים 12 שנות לימוד, קיבל תעודת בגרות, התגייס לצבא ושירת שירות קרבי. במהלך השירות הצבאי, הנאשם 1 גילה קושי בקבלת הסמכות והמשמעת הצבאית. הנאשם 1 מסר כי איבד חברים בפעילות מבצעית וחווה חוויות טראומטיות ובהמשך סבל מהפרעות בשינה, וכיום משרת במילואים.

לאחר השחרור מהצבא, הנאשם 1 עבד בעבודות מזדמנות, סיים תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול במכללת "עזריאלי", וכיום הינו עובד כעוזר מנהל פרויקטים בחברת בניה בבעלות אביו.

הנאשם 1 מסר כי בגיל 21 החל להשתמש בסמים מסוג קנבוס, וכיום הפסיק את השימוש. שתי בדיקות שתן שנערכו לנאשם 1 נמצאו נקיות משרידי סם.

הנאשם 1 לקח אחריות על עובדות כתב האישום, טען כי הוא והנאשם 2 החלו לגדל את הסם על רקע הקושי להשיג סם, החשש להיות בקשר עם סוחרי סמים והרצון לחסוך כסף. הנאשם 1 הדגיש שמטרת הגידול הייתה לשימוש עצמי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 פעל מתוך קושי להבין את חומרת מעשיו, אך כיום הוא מתחיל להפנים את התנהלותו הבעייתית. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם 1.

לאור ממצאי התסקיר, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 1 מאסר בן חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

בתסקיר המשלים, שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם. עוד צוין כי מחד גיסא, הנאשם 1 בעל כוחות לתפקוד תקין ומביע מוטיבציה לחזרה לתפקוד נורמטיבי, ומאידך, מדובר בעבירה חמורה שהנאשם 1 מתקשה לבין חומרתה וניכר כי הוא עסוק בעיקר בהשפעות השליליות של ההליך הפלילי על חייו. בנוסף, מאחר שהנאשם 1 עובד בעסק של אביו, הוא לא יאבד את עבודתו אם יוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות. לפיכך, שירות המבחן חזר על המלצתו להטיל על הנאשם 1 מאסר שירוצה בעבודות שירות, שיהווה עונש מתאים ומציב גבול. עם זאת, הובהר כי אם בית המשפט יחליט להטיל של"צ, הנאשם 1 נמצא מתאים לכך, והוא יוכל לבצע 300 שעות של"צ בגן הבוטני האוניברסיטאי.

נאשם 2 - הינו בן בכור למשפחה המונה זוג הורים ושלושה ילדים, בה שני ההורים עובדים. הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, עשה שנת שירות, ושירת שירות צבאי בחיל התותחנים. לאחר שחרורו מהצבא, הנאשם 2 טייל בחו"ל, והחל להשתמש בסמים על רקע חברתי ולמטרת בילוי. הנאשם 2 הינו בעל תואר ראשון בפילוסופיה ומדעי המדינה. הנאשם 2 לימד כמורה בחטיבת ביניים בירושלים, ומסר כי השקיע רבות בעבודתו וזכה להערכה על-ידי התלמידים והמורים.

לאחרונה, הנאשם 2 הכיר את בת זוגו הנוכחית, והקשר עמה משמעותי ותומך. כיום הנאשם 2 מלמד בקורסי הכנה למבחן הפסיכומטרי, ומלמד אנגלית כהכנה למבחני כניסה למוסדות אקדמאים.

הנאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, וטען כי ראה בסמים דרך להתמודדות עם מתחים וחרדה חברתית. הנאשם 2 מסר כי בעקבות המשך השימוש בסמים לאורך זמן, החליט לגדל באופן עצמאי את הסמים, על מנת להימנע מהצורך לקנות אותם מגורמים שוליים. לאחר שהנאשם 2 נתפס על ידי המשטרה, הוא חווה משבר אישי, איבד את מקום עבודתו בבית"ס, וחש פגיעה והרס חייו האישיים והמקצועיים. הנאשם 2 נעצר, ובהמשך, הוטל עליו מעצר בית ארוך. בשל אירועים אלו, מצבו הנפשי של הנאשם 2 הורע והוא נדרש לדבריו לטיפול נפשי ופסיכולוגי. הנאשם 2 מסר כי הפסיק את השימוש בסמים מאז מעצרו, ובדיקת שתן שמסר העידה על ניקיון מסמים.

שירות המבחן העריך כי ההליכים המשפטיים והמשטריים שננקטו נגד הנאשם 2 העמידו אותו על חומרת מעשיו, ומהווים גורם מרתיע ומפחית סיכון להישנות עבירות דומות.

שירות המבחן העריך כי עונש של עבודות שירות עלול להחליש את הנאשם 2 ולפגוע בהליך השיקום. על כן, שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר על תנאי, וכן שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה טען כי על פי הפסיקה, יש להטיל מאסר בפועל בעבירה של גידול סמים, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה על פני שיקולי שיקום ונסיבות אישיות, ומתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נלווים.

בא-כוח המאשימה טען כי במקרה זה, ההסדר אליו הגיעה התביעה היה חריג לקולא, וזאת מאחר שנלקחו בחשבון השיקולים של נטילת אחריות מצד הנאשמים, החיסכון בזמן השיפוטי, והיעדר עבר פלילי.

בא-כוח המאשימה טען כי יש לקחת בחשבון לחומרא את חומרת העבירה, התכנון, הלמידה, הזמנת הזרעים מחו"ל, רכישת הכלים והציוד, הערכים החברתיים שנפגעו והאינטרס הציבורי.

בא-כוח המאשימה טען כי המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 מתעלמות מחומרת העבירה ומהאינטרס הציבורי, ומשכך יש לדחותה, ואין מקום להבחין בענישה בין שני הנאשמים.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה וטען כי בשקלול השיקולים, ראוי לגזור על הנאשמים מאסר בן 4 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

5. בא-כוח הנאשם 1 טען כי אין לקבל את מתחם העונש ההולם לו טען ב"כ המאשימה, אלא יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה ברף התחתון לבין מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ברף העליון, והפנה לפסיקה.

בא-כוח הנאשם 1 טען כי מאחר ששני הנאשמים הם אנשים נורמטיביים לחלוטין, יש להטיל עליהם עונש הנמצא ברף התחתון של מתחם הענישה או לחרוג ממתחם הענישה לקולא מטעמי שיקום.

ב"כ הנאשם 1 טען כי מהעובדה שהנאשמים קיבלו את זרעי הסם לפני כשלוש שנים, וכמעט שנה לאחר מכן נמצאו בחזקתם שני שתילים גדולים, יש להסיק כי הם לא השתמשו בשתילים.

בא-כוח הנאשם 1 טען כי אין לייחס חשיבות למשקל הסם אלא לכמות השתילים, וכמו כן, משקל הסם כולל את כל חלקי השתיל, אך השימוש שניתן לעשות הוא רק מחלק קטן מהשתיל.

בא-כוח הנאשם 1 טען כי הנאשמים גידלו את הסם למטרה של שימוש עצמי, כדי שלא להתרועע עם חברה שולית ועבריינית, ואין דומה מקרה כזה למקרים בהם נאשמים מפעילים מעבדה לייצור סמים לגביהם התייחסה הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה.

בא-כוח הנאשם 1 טען כי הנאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, הן בחקירתו במשטרה והן בפני בית-המשפט, נטל אחריות, הפנים את הבעייתיות בהתנהגותו, מסר שתי בדיקות שתן נקיות משרידי סם, חסך בזמן שיפוטי, וזוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק, שכן מאז האירוע נשוא כתב האישום חלפו שנתיים, במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בא-כוח הנאשם 1 הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי הנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם 1, אורח חייו התקין, ההתרשמות כי הליך המעצר וההליך המשפטי היוו גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, וכן הגיש אישור על שירות

מילואים ומסמך רפואי לגבי מצבה הרפואי של אמו של הנאשם 1.

בא-כוח הנאשם 1 טען כי אין הצדקה לשוני בהמלצות שירות המבחן בין עניינו של הנאשם 1 לגביו הומלץ להטיל מאסר בדרך של עבודות שרות, לבין עניינו של הנאשם 2 לגביו הומלץ להטיל של"צ, על אחת כמה וכמה, כאשר גידול הסם לא נעשה בביתו של הנאשם 1. לסיום, בא-כוח הנאשם 1 טען כי יש להשוות את עונשם של שני הנאשמים, ולהטיל על שניהם ביצוע של"צ.

לאחר קבלת התסקיר המשלים, הוסיף ב"כ נאשם 1 וטען כי שירות המבחן התבצר בעמדתו, וכי לא התקיימה מאז התסקיר הקודם פגישה נוספת בין קצינת המבחן לבין הנאשם 1.

אשר לעתירת המאשימה להטלת קנס, בא-כוח הנאשם 1 טען כי על בית המשפט להתחשב בכך שהנאשמים הם בחורים צעירים הנמצאים בתחילת חייהם, סיימו לימודים גבוהים ועובדים למחייתם, ולכן ניתן להסתפק בהתחייבות, וכמו כן טען כי יש להסתפק בפסילת רישיון הנהיגה על תנאי ולא להורות על פסילת רישיונם בפועל, שכן לא הוסכם כך בין הצדדים.

6. באת-כוח הנאשם 2 טענה כי נערך תיקון משמעותי בכתב האישום, במסגרתו נמחקו חלק מהעובדות ומהוראות חיקוק, לרבות יבוא סמים, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. באת-כוח הנאשם 2 טענה כי העבירה של גידול יצור והכנת סמים מסוכנים אינה מבחינה בין גידול לצריכה עצמית לבין גידול לצרכים אחרים, אבל העובדה שהעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית נמחקה מכתב האישום במסגרת תיקונו, מלמדת על כך שגם המאשימה מסכימה לכך שהיה מדובר בגידול סמים לצריכה עצמית.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי הפסיקה אליה הפנה בא כוח המאשימה התייחסה למקרים בהם הנאשמים החזיקו במעבדות עם עשרות שתילים שגודלו שלא לצריכה עצמית.

באת-כוח הנאשם 2 טענה עוד כי אף שבית-המשפט אינו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן, הוא נוטה לקבלה, אלא אם כן הוא רואה נסיבות משמעותיות שלא לקבל אותה. לדבריה, התסקיר מלמד כי הנאשם 2 הוא אזרח למופת, מוכשר, ערכי, תורם לחברה, בן למשפחה נורמטיבית, שניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין בכל המישורים. הנאשם 2 עשה שנת שירות, עבד כמורה במשרד החינוך ללא תעודת הוראה, הוערך על-ידי תלמידים ומורים, ונאלץ לעזוב עבודה זו עקב ההליכים המשפטיים בתיק זה, והפנתה למסמכים לגבי שנת השרות והשרות הצבאי, מכתב תודה והמלצות.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי הנאשם 2 סבל מחרדה חברתית, שמשמעותה קושי ליצור קשרים עם בני המין השני, וקושי להתערות מבחינה חברתית, וזה מה שהביא אותו לביצוע העבירה, ובמעשיו הוא לא פגע בשום אדם, אלא רק בעצמו. הנאשם 2 הודה כבר בעת חקירתו במשטרה כי היה משתמש בסם מדי פעם בסופי שבוע.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי במדינות מסוימות המעשים של הנאשמים עליהם הם עומדים לדין, אינם מהווים עבירה, ומטרתם הייתה להימנע מקניית הסם מעבריינים.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי הנאשם 2 היה עצור מספר ימים, ושחרר כבר בשלב בו הוגשה הצהרת תובע. הליך המעצר היה טראומטי עבור נאשם 2, ולאחריו הוא נזקק לטיפול תרופתי. במשך תקופה של כשנתיים הנאשם 2 התמיד בטיפול פסיכולוגי, כדי לבחון את הסיבות שהביאו אותו לשימוש בסמים, ולדבריה, הטיפול נשא פרי, הוא הכיר בת זוג לה הוא עומד להינשא, והפסיק את השימוש בסמים, והגישה את חוות הדעת הפסיכולוג, ד"ר שפר, שטיפל בנאשם 2.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי במהלך התקופה שחלפה, כל משפחתו של הנאשם 2 הושפעה מההליך המשפטי, ואמו של הנאשם 2 חלתה, כתוצאה מהדאגה והמתח.

עוד טענה באת-כוח הנאשם 2 כי אין לייחס משמעות לשאלה היכן הסם גודל, מאחר שהגידול נעשה ביחד על ידי שני הנאשמים. הענישה צריכה להיות אינדיבידואלית, ועל בית-המשפט לבדוק נסיבותיו של כל נאשם העומד לדין.

לטענתה, יש להבחין בין עניינו של הנאשם 1 לעניינו של הנאשם 2, מאחר שהנאשם 2 עבר טיפול משמעותי בהבנת הטעויות שלו ורכשת כלים חדשים להתמודדות, באופן שהפחית את הסיכון להישנות המעשים, ואף שרות המבחן לא ראה צורך בשילובו בטיפול נוסף או בהעמדתו בצו מבחן.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי בעצם ההרשעה יש נזק לנאשם 2, המאסר המותנה מהווה עונש מרתיע, והיקף שעות השל"צ עליהן המליץ שירות המבחן, 300 שעות של"צ, הוא היקף שעות משמעותי, המהווה עונש קונקרטי ומוחשי.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי החוק מייחס משמעות גדולה להליך שיקום, ושיקול זה הינו השיקול הראשון לסטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם 2 עבר תהליך שיקום, עובד כיום במסגרת שמכינה לבחינות פסיכומטריות, ואם יוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, הוא לא יוכל להמשיך לעבוד.

באת-כוח הנאשם 2 טענה כי אין פער משמעותי בין עתירת המאשימה ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה, להמלצת שירות המבחן להטלת 300 שעות של"צ ומאסר מותנה, לפי התסקיר מאסר בדרך של עבודות שירות יפריע לשיקומו של הנאשם 2, ועל כן, יש לקבל את המלצת שירות המבחן, והפנתה לפסיקה בה בית המשפט אף החליט שלא להרשיע נאשמים בעבירות סמים.

באת-כוח הנאשם 2 הצטרפה לטענת בא-כוח הנאשם 1 לגבי פסילת רישיון נהיגה על תנאי בלבד. לגבי הטלת קנס, באת-כוח הנאשם 2 טענה כי למשפחתו של הנאשם 2 היו הוצאות רבות, גם עקב טיפולים רפואיים, והנאשם 2 נאלץ לעבוד ולעזור במימון הטיפול הפסיכולוגי שעבר, ומאחר שהעבירה לא נועדה למטרת רווח כספי, יש להימנע מהטלת קנס ולהסתפק בהתחייבות.

7. הנאשמים ניצלו את זכות המילה האחרונה. הנאשם 1 אמר כי הוא מתבייש ומתחרט על מעשיו, וביקש שתינתן לו הזדמנות להמשיך את חייו. הנאשם 2 אמר כי הוא מבין שמעשיו היו בניגוד לחוק, ומעבר לכך, לא חינוכיים ומנוגדים לערכיו, כי שילם מחיר עליהם, ולא יחזור על כך בעתיד.

דין והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", קבע את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה. בהתאם לעקרון זה, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לסעיף 40ג (א) שחוקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם.

השלב השני, בדיקה האם ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא בשל שיקולי שיקום, או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור.

השלב השלישי, קביעת העונש המתאים שיושג על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעתו ובהתחשב בצורך בהרתעת הרבים, בנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות.

ככלל, הערך החברתי עליו נועדה פקודת הסמים להגן בהוראותיה השונות הוא בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות בפסיקותיו את חומרת עבירות הסמים, הנזקים שנגרמים לחברה כתוצאה מהן, וכינה את הצורך להילחם בנגע הסמים "מלחמת חורמה" -

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי איכפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי."

ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.12).

על חומרת העבירה של גידול סמים בה הורשעו הנאשמים ניתן ללמוד מהעונש המקסימאלי שהמחוקק קבע בצד עבירה זו - 20 שנות מאסר.

עבירת גידול הסם נכללת בסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, יחד עם עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, כשהרציונל העומד מאחורי העבירה הוא מניעת הכנסת סם חדש ונוסף למעגל הסמים. המחוקק לא ערך אבחנה בין גידול סם לצריכה עצמית וגידול סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד להבחנה שערך בין החזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית לבין החזקה/שימוש בסם שלא לצריכה עצמית.

על בית-המשפט מוטלת החובה להחמיר בענישת מגדלי הסם, כדי לצקת תוכן לתכלית החקיקה, לגמול למגדלי הסם על מעשיהם, ולהרתיע הן את הנאשמים והן את הרבים העלולים לפעול כמותם.

יש לדחות את טענת באת-כוח הנאשם 2 כי על בית-המשפט להתחשב בכך שגידול סם מותר במספר מדינות אחרות. כל עוד זהו דבר החקיקה במדינתנו, על האנשים הנמצאים במדינה לציית לחוקיה.

מעבר לכך, מסקירת המדיניות הנהוגה באירופה, ארצות הברית וקנדה, לגבי השימוש בסם מסוג קנבוס, שנערכה על ידי מרכז המחקר והמידע של הכנסת מיום 27.10.08, עולה כי בכל המדינות שנסקרו, אסורה החזקת הסמים במפורש, אלא שאיסור השימוש לצריכה עצמית אינו מופיע במספר מדינות.

על-פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום, קדם לביצוע העבירה תכנון, שכן הנאשמים רכשו ממכרה הולנדית של הנאשם 1 זרעי קנבוס, הנביטו את זרעי הקנבוס בביתו של הנאשם 2, וגידלו שם שני שיחי מריחואנה. הנאשמים השקיעו זמן, כסף ומאמץ להשבחת הגידול, באמצעות תאורה ועזרים מיוחדים. מהנסיבות הללו ניתן ללמוד כי אין מדובר ב"מעידה נקודתית" "במעידה חד פעמית" מצדם של הנאשמים, כטענת ב"כ הנאשם 2, אלא בעבירה שנעברה לאורך תקופה של כמעט שנה.

מאחר שהעבירה של גידול ביתי של סמים מבוצעת "בחדרי חדרים", קיים קושי למשטרה לאתר את מבצעי העבירה ולמנוע את ביצועה. לא נטען כי הנאשמים מכרו את הסם או התכוונו למכור את הסם לאחרים או נתנו לאחרים להשתמש בסם.

לעניין פוטנציאל הנזק הטמון בעבירה, המדובר בסם מסוג קנבוס, המוגדר כסם "קל". כמו כן, מדובר בשני שיחים בלבד שגודלו. עם זאת, הנאשמים הצליחו לממש את "הפוטנציאל" של הגידול, והמשקל אליו הגיעו השיחים הוא משקל משמעותי של 2.684 קילוגרם נטו (אף שאני ערה לכך שקיים פער בין משקל השתילים לבין כמות הסם אותה ניתן להפיק מהם).

לאור מכלול הנסיבות הללו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן היא בינונית.

אני מסכימה עם טענת בא-כוח המאשימה ובא-כוח הנאשם 1 שאין להבחין בין שני הנאשמים לעניין נסיבות ביצוע העבירה, וחלקו של כל אחד מהם בביצוע העבירות הינו בעקרון זהה, אף אם הגידול נעשה בביתו של הנאשם 2. אין בפני אינדיקציה כלשהי לכך שאחר השפיע עליהם בביצוע העבירה או שאחד מהנאשמים השפיע על חברו.

לצד הנתונים הקשורים בערך החברתי שנפגע, למידת הפגיעה בו, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על מתחם העונש ההולם לשקף גם את מדיניות הענישה הנהוגה.

מההסדר בין הצדדים ומטיעוניהם לעונש עולה כי אין מחלוקת ביניהם בדבר הרשעת הנאשמים והטלת מאסר על תנאי,

פסילת רישיון על תנאי וקנס, והמחלוקת העיקרית מתמקדת בשאלה האם יש להטיל על הנאשמים מאסר בדרך של עבודות שרות או להסתפק בהטלת של"צ.

כל אחד מהצדדים הציג לבית המשפט פסיקה התומכת בעתירתו לעונש, כפי שאפרטה להלן.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה כדלקמן:

ת"פ 60869-07-13 (שלום-ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' שמעון שוורץ** (24.2.15) - הנאשם גידל 146 שתילים מסוג קנבוס, במשקל כולל של 2.69 קילוגרם נטו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בו התביעה הגבילה עצמה לעתור לעונש מאסר למשך 12 חודשים וענישה נלווית. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי, ותסקיר שרות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל אלא להטיל מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות וצו מבחן.

בית-המשפט גזר 9 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, חילוט רכב, כסף ורכוש.

בית-המשפט הדגיש בגזר הדין כי הנאשם למעשה פתח "מפעל תעשייתי" לגידול סם, וכי משקל הסם אינו בהכרח מבטא את היקף הסם, שהרי השתילים יכולים להניב סם במשקל רב, כשהדבר תלוי בשלב ההתפתחות של הצמח. בית-המשפט הוסיף עוד כי היקף זה של שתילים סותר את הטענה כי הגידול נועד לשימוש עצמי, וכן כי הנסיבות לחומרא הן כמות השתילים.

ת"פ 262-04-14 (שלום-רחובות) **מדינת ישראל נ' אברהם הרוש** (8.3.15) - הנאשם גידל 378 שתילים במשקל כולל של 34 גרם, ובית המשפט קבע כי המדובר במעבדה מתוכננת ומאובזרת.

לחובת הנאשם היו שלוש הרשעות קודמות וישנות, שאינן בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים. הוגש תסקיר לפיו הנאשם שיתף פעולה בטיפול, הסיכון להישנות עבירות פחת, והומלץ על מאסר על תנאי וצו מבחן. בית-המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, וקנס.

רע"פ 7005/14 **עידו דגן נ' מדינת ישראל** (30.11.14) - הנאשם גידל סם מסוג קנבוס במשקל של 2.721 קילוגרם, החזיק בסם לצריכה עצמית וציוד וכלי עזר לגידול הסם. לפי הסדר הטיעון, המאשימה תעתור למתחם ענישה שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, וההגנה תטען באופן פתוח. לנאשם היה עבר פלילי, והתסקיר שהוגש בעניינו היה שלילי. בית-המשפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס. ערעור הנאשם נדחה על-ידי בית-המשפט המחוזי, וגם בקשת רשות הערעור שהגיש נדחתה על-ידי בית-המשפט העליון.

כעולה מן האמור, בפסיקה ניתן למצוא ענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריא, וזאת בהתאם לכמות הסם, כמות השתילים, דרך הגידול, והנסיבות האישיות של הנאשם שעמד לדין, הכוללות בין היתר את עברו הפלילי והתרשמות שרות

המבחן, ולא ניתן ללמוד גזירה שווה בין מקרים בהם נאשמים גידלו סמים במסגרת מעבדה, לבין נאשמים כמו במקרה דנן שגידלו מספר מועט של שתילים.

אפרט להלן את הפסיקה אליה הפנו באי-כוח הנאשמים -

עפ"ג 53504-01-11 (מחוזי-מרכז) **אדם אלון נ' מדינת ישראל** (22.5.11) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא, לאחר שהחזיק יחד עם אחר בתוך רכב, סם מסוג קנבוס במשקל 8220 גרם נטו. היה מדובר בספורטאי מצטיין שהרשעתו הייתה פוגעת באפשרותו לייצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות, העבירה נעברה בתקופה משברית עקב פציעתו, ושרות המבחן המליץ על אי הרשעה. בית-משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס. בית-המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו, והטיל עליו צו מבחן, של"צ והתחייבות.

יש לשים לב כי היה מדובר בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ולא בגידול סם. מעבר לכך, מנימוקי בית-המשפט המחוזי בפסק דין עולה כי סבר שנסיונות ביצוע העבירה היו יוצאות דופן, מאחר שהנאשם ביצע את העבירה לפי בקשתו של אחר שהיה מוכר למשטרה, וכתוצאה מלחץ ופחד מפניו של אותו אחר, בעוד שלנאשם עצמו לא צמחה כל טובת הנאה מהמעשה.

בית-המשפט המחוזי הדגיש כי גם נסיבות המקרה וגם נסיבותיו של הנאשם נופלים בגדר אותם מקרים חריגים שמצדיקים התערבותו.

ת"פ (שלום-ב"ש) 7773-06-11 **מדינת ישראל נ' בצלאל שרדי** (6.10.11) - הנאשם הורשע בגידול 8 שתילי סם מסוג קנאבוס והחזקת סם מסוג קנאבוס לצריכה עצמית. לפי הסדר טיעון, המאשימה הגבילה את עצמה לעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי, וההגנה עתרה לעונש צופה פני עתיד, לאור העובדה שהיה מדובר בנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, שהסתבכותו נעשתה על רקע מצוקה קשה בשנים האחרונות, בית המשפט גזר על הנאשם מאסרים על תנאי וקנס.

מאחר שגזר הדין תמציתי מאוד, לא ניתן ללמוד ממנו אם היו נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות, כמו כמות הסם שגודל, ולא ניתן ללמוד ממנו על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

ת"פ 24322-05-12 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' אסף נובק** (18.3.13) - הנאשם הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית וגידול סם ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בית המשפט דחה את העתירה לאי הרשעה, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, צו מבחן, ופסילת רישיון על תנאי.

באותו מקרה, בית-המשפט ציין כי לא היו בפניו נתונים אודות כמות הסם שהנאשם גידל, ולכן בית המשפט יצא מהנחה שמדובר בכמות שאינה גדולה.

ת"פ 6582/05 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.9.06) - הנאשם החזיק ברשותו סם מסוג קנבוס במשקל

110 גרם ועישן אותו יחד עם חבריו. תסקיר שרות המבחן המליץ על אי הרשעה ועל הטלת של"צ, הייתה הסכמה בין הצדדים לאמץ את המלצת התסקיר, ובית המשפט כיבד הסכמה זו. שוב, לא ניתן ללמוד ממקרה זה בו לא דובר על גידול סמים, וכשהסדר הטיעון כלל הסכמה מראש על קבלת המלצות התסקיר.

ת"פ 15735-12-10 (שלום-פ"ת) **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.10.12) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, גידול סמים וסחר בסמים. היה מדובר בעבירות החזקה וגידול ברף הנמוך מבחינת סוג הסם וכמותו, ואף הסחר היה חד פעמי ובכמות מזערית. שרות המבחן המליץ להימנע מהרשעה, ולהטיל צו מבחן ושל"צ, ובית המשפט החליט לאמץ את המלצת שרות המבחן.

ת"פ 38955-12-10 (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' אייל תלמודי** (14.11.11) - הנאשם החזיק בסם לצריכה עצמית וגידל בביתו שתילים במשקל של 226 ג' נטו. על פי התסקיר, הנאשם נקלע לשימוש בסמים עקב משבר אישי, ופנה לסיוע נפשי במטרה להיחלץ מהמשבר עוד טרם שנתפס על ידי המשטרה. הנאשם הינו מוזיקאי ידוע ומוכר בארץ ובעולם, ונדרש לצורכי עבודתו לוויזה על מנת להופיע בארה"ב, והרשעה תקשה על יכולתו לפרנס את משפחתו. שרות המבחן המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה ולהטיל עליו 200 שעות של"צ, ובית-המשפט קיבל המלצה זו לנוכח הנסיבות.

במקרים הללו, דובר בגידול של כמות סם קטנה, ולא דומה במשקלה למשקל הסם במקרה דנן, וכמו כן, מדובר במקרים חריגים בפסיקה, שאינם מעידים על הענישה הנוהגת.

להלן פירוט פסיקה נוספת שניתנה במקרים של גידול סם מסוג קנבוס -

ת"פ 6800-09-13 (שלום-קרית גת) **מדינת ישראל נ' ברק אגוז** (6.4.14) - הנאשם גידל 22 שתילי קנבוס במשקל 963.3 גרם והחזיק בכלים המשמשים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, השתמש בסם על רקע התקפים אפילפטיים וכאבי ראש ללא מענה תרופתי כדי להקל על מכאוביו הקשים. הנאשם עבר טיפול ושרות המבחן המליץ להטיל עליו צו מבחן ושל"צ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, ומשיקולי שיקום, חרג ממתחם העונש ההולם וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן.

ת"פ 32330-10-10 (שלום-כ"ס) **מדינת ישראל נ' לירן ענבר** (8.1.12) - הנאשם הורשע בעבירות של גידול סם והחזקתו שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בחצר ביתו ב-5 שיחי סם מסוג קנבוס, בגובה 1.5-2 מטרים ובמשקל 4.650 ק"ג. הנאשם נשוי ואב לילד, מנהל אורח חיים נורמטיבי, התגייס לטיפול אישי וקבוצתי ומסר בדיקות שתן נקיות. שרות המבחן המליץ להטיל עליו צו מבחן ולשקול להטיל עונש של עבודות שרות, אם יוחלט לגזור עליו מאסר. בית המשפט גזר 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי וצו מבחן.

ת"פ (שלום-פ"ת) 4173/05 **מדינת ישראל נ' זעורר אברהם** (5.10.06) - הנאשם הורשע בגידול סם, בכך שגידל

בעצץ סם מסוג קנבוס במשקל 502 גרם, וגידל בעצץ שני שתילים נוספים במשקל 13 גרם. ההסדר בין הצדדים כלל הסכמה לפיה התביעה תעתור לחודשיים עבודות שרות ומאסר על תנאי לאור נסיבות מיוחדות, והסנגורית תעתור למאסר מותנה בלבד.

בית-המשפט קבע כי בבואו לגזור את דינו של נאשם בעבירה כזו, עליו לצאת לדרך מתוך ראיית התכלית החקיקתית, והענישה שהמחוקק קצב לצידה של העבירה, ובהתקיים נסיבות מקלות, לפסוע בנתיב ההקלה. בית-המשפט סבר כי העונש לו עתרה התביעה במסגרת ההסדר אינו העונש הראוי לעבירת הגידול, אולם, לאור ההלכה לפיה בית-המשפט יטה לאמץ הסדרי טיעון ולאור הנסיבות האישיות המיוחדות של הנאשם, אישר את ההסדר כפי עתירת התביעה. בית-המשפט הבהיר כי באימוץ ההסדר יש משום הקלה משמעותית בענישת הנאשם, שאילולא כן, העונש שהיה צריך להיגזר על הנאשם היה חמור בהרבה.

ת"פ (שלום-קריית גת) 45610-04-14 **מדינת ישראל נ' אור בר עם** (25.11.14) - הנאשם גידל בשטח פתוח בקיבוץ 11 שתילים מסוג קנבוס במשקל 185.50 ג', ובדירתו שני שתילים נוספים במשקל 144.60 ג' וכן החזיק בכלים להכנת הסם. שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם, ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ. בית המשפט קבע כי העונש הראוי הינו מאסר, דחה את המלצת שרות המבחן לאור חומרת העבירה, ומאחר שלא התקיימו נסיבות יוצאות דופן. בית-המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, והואיל והכמות שנתפסה הייתה קטנה יחסית, ולאור האמור בתסקיר, גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות וצו מבחן.

ע"פ (מחוזי-חי') 41827-08-10 **דוד פרידמן נ' מדינת ישראל** (30.12.10) - הנאשם עמד לדין על כך שהחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של כ-200 ג', ב-8 שתילים שמשקלם הכולל היה 308.54 ג' ובכלים המשמשים להכנת סם. שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, וגזר עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות, מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי וצו מבחן. ערעור הנאשם לבית-המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי גזר הדין הוא ראוי ומידתי.

ת"פ (שלום-ב"ש) 9942-11-11 **מדינת ישראל נ' איתי אפשטיין** (9.9.12) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, גידול סם מסוג קנבוס במשקל 1.2 קילוגרם והחזקת כלים. שרות המבחן המליץ להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשם צו מבחן ושל"צ. בית-המשפט לא קיבל המלצה זו והרשיע את הנאשם. בית-המשפט סבר כי עונשו של הנאשם היה אמור להיות עונש של מאסר בפועל, אך לאור העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, רכש השכלה גבוהה, והמאשימה ראתה לנכון כי גידול הסם נעשה לצריכתו העצמית, החליט להטיל עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסרים על תנאי, פסילת רישיון בפועל וקנס.

רע"פ 1787/17 **אדי עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.15) - נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות של גידול, הכנה וייצור סמים, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, והחזקת כלים שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם החזיק בדירת מגוריו 9 שתילים של סם מסוג קנבוס, במשקל כולל של 4,380 ג' נטו, מספר כלים המשמשים לגידול, הכנה וייצור סם וכן נתפסו בדירה סכומי כסף ומט"ח.

שרות המבחן המליץ שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל או בעבודות שרות, על מנת שלא לקטוע את ההליך השיקומי שהנאשם היה מצוי בעיצומו.

בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה הראוי באותו מקרה, נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן שלא לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל או בדרך של עבודות שרות, והדגיש כי ההליך השיקומי חייב למצוא מקום נכבד בשיקולי הענישה, אך במקרה דנן לא ראוי כי שיביא לחריגה ממתחם הענישה.

בית משפט השלום השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פסילת רישיון על תנאי, חילט את הרכוש שכלל אופנוע, מחשב נייד, קסדות, מגרסה, מכשירי טלפון נייד, אייפד, כונן מחשב והכסף שנתפס בדירה.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על עונשו, וציין כי העבירה של גידול סם "... הפכה להיות נפוצה, ומצינו נוסף, גם נפיצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול סמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושמה עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם".

בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה. בית המשפט העליון דחה את השגותיו וטענותיו של הנאשם, וקבע כי מתחם העונש שנקבע על-ידי בית משפט השלום הינו ראוי והולם את נסיבות העניין, וכי בית משפט השלום נתן דעתו לתהליך השיקומי, ובהתאם, גזר על הנאשם עונש מתון, המצוי בתחתית מתחם הענישה.

לאור כל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין חודשי מאסר ספורים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וכן ענישה הרתעתית הכוללת מאסר על תנאי, קנס, ופסילת רישיון.

אמנם, תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים הם תסקירים חיוביים, אולם, אינני סבורה כי הם מצביעים על נסיבות אישיות יוצאות דופן, המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

שיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה, ולא בכל מקרה ומקרה הוא יביא לחריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע. יש לקבוע את עונשם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה, תוך התחשבות בכל נסיבותיהם האישיות, בכברת הדרך שעשו מאז שנעצרו והתרשמות שירות המבחן.

מאחר שהנסיבות האישיות של הנאשמים וממצאי התסקירים פורטו בהרחבה לעיל, לרבות בטיעוני באי כוחם, לא אחזור ואפרטם שוב, אלא רק אציין בתמצית מספר נקודות -

הנאשם 1 יליד 1985 והנאשם 2 יליד 1984, כלומר, בעת ביצוע העבירה היו הנאשמים כבני 28-29, גיל שניתן לצפות מהם שיפעלו בדרך בוגרת ואחראית.

הנאשמים נעדרי עבר פלילי, זהו מפגשם הראשון עם החוק, ומפגש זה גרם להרתעתם. הנאשמים היו עצורים מספר ימים, בפעם הראשונה בחייהם, והמעצר היה טראומתי עבורם. גם את מניין ימי המעצר שריצו הנאשמים בבית המעצר ומעצר הבית אקח בחשבון בעת קביעת עונשם.

כתוצאה מההליכים המשפטיים, הנאשם 2 פוטר מעבודתו במשרד החינוך, אף שהיה מורה מוערך. הנאשם 2 סבל

מקשיים אישיים וחברתיים ולאחר מעצרו פנה לטיפול פסיכולוגי. לפי חו"ד הפסיכולוג המטפל, הנאשם 2 עבר תהליך טיפולי משמעותי.

הנאשם 2 תרם תרומתו למדינה במסגרת שנת שרות. שני הנאשמים שירתו בצבא בשירות קרבי, ומשרתים במילואים. הנאשם 1 שירת במסגרת מבצע "צוק איתן" 37 ימי מילואים, שני הנאשמים הינם בעלי תואר ראשון, עובדים, מגלים יציבות תעסוקתית, מתפקדים באופן תקין, ובעלי פוטנציאל להצליח בחייהם.

המניע שהביא את הנאשמים לביצוע העבירה היה כדי להימנע ממגע עם סוחרי סמים, קושי בהשגת הסם ורצון לחסוך כסף.

שני הנאשמים הודו במיוחס להם כבר במשטרה, לקחו אחריות גם בבית המשפט, הביעו חרטה וחסכו זמן שיפוטי יקר.

שני הנאשמים הפסיקו את השימוש בסמים, שיתפו פעולה עם שרות המבחן, וההתרשמות של שרות המבחן מהם היא חיובית.

מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים, הנאשמים חזרו למסלול חיים נורמטיבי, ולא נפתחו נגדם תיקים נוספים.

שני הנאשמים הינם ממשפחות נורמטיביות המעורבות בחייהם והתומכות בהם. כמו כן, יש להתחשב במצב הבריאותי של אימהותיהם, כעולה מ-טל/2 ו-טל/8, שלא אפרט את האמור בהם מחמת צנעת הפרט.

הנתונים הללו, ויתר הנסיבות האישיות מצדיקים התחשבות של ממש בגזירת דינם של הנאשמים.

עם זאת, המלצת שרות המבחן בנוגע לנאשם 2, חורגת באופן בלתי סביר מהענישה ההולמת. יש לזכור כי שרות המבחן אמון על בחינת האינטרס האישי של הנאשמים בלבד, בעוד שעל בית-המשפט לשקול שיקולים נוספים, לרבות, האינטרס הציבורי - ראה לדוגמא, רע"פ 5354/12 **עופר קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.12).

המלצת שרות המבחן, כשמה כן היא, המלצה בלבד, שאינה מחייבת את בית-המשפט, אלא עליו לכלול המלצה זו במסגרת מכלול השיקולים אותם עליו לשקול.

לאור השיקולים השונים שנמנו לעיל, עריכת איזון ביניהם, ושקלול הנתונים העומדים לזכות הנאשמים, לרבות סיכויי השיקום הגבוהים, אני סבורה כי יש לגזור על שני הנאשמים עונש דומה, ולמקמו בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, דהיינו, מאסר לתקופה קצרה אשר ירוצה בדרך של עבודות שרות וענישה נלווית.

לגבי עתירת המאשימה לפסילת הרישיון בפועל - פסילת הרישיון בעבירות סמים משרתת מספר מטרות עונשיות, ביניהן,

מטרה מניעתית - רע"פ 5343/05 **מכלוף רווח נ' מדינת ישראל** (27.9.05). מאחר שהנאשמים הפסיקו את השימוש בסם, ולאור טענת ב"כ הנאשמים לגבי תוכן הסדר הטיעון, אמנע באופן חריג מפסילת הרישיון בפועל.

אשר לקנס - מהתסקירים עולה כי שני הנאשמים ממשפחות מרקע סוציו-אקונומי גבוה, שניהם עובדים, והם אינם צריכים לפרנס או לתמוך באף אדם אחר. לא הובאו טיעונים או מסמכים מהם ניתן להסיק כי למי מהנאשמים חובות או קושי כלכלי. לפיכך, יש לגזור על הנאשמים קנס הנמצא במתחם העונש ההולם ואשר תואם את מצבם הכלכלי.

לסיים

9. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים שלהלן:

הנאשם 1

א. מאסר לתקופה של חודשיים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 19.8.15 בגן הבוטני האוניברסיטאי, רח' בורלא 1 ירושלים, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם 1 יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם 1 כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם 1 להתייצב ביום 19.8.15 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס בסך של 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

עמוד 15

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם 2

א. מאסר לתקופה של חודשיים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 31.5.15 במועצה מקומית אבן יהודה, רח' המייסדים 53, אבן יהודה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם 2 יעסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם 2 כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם 2 להתייצב בתאריך 31.5.15 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור בתקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס בסך של 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן צו כללי למוצגים.

על הנאשמים לפנות למזכירות בית המשפט לקבל לידיהם שוברים לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום י' אייר תשע"ה, 29/04/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הנאשמים, אני מורה על קיזוז הכספים שהופקדו על-ידי כל אחד מהם במסגרת הליך מעצר הימים והליך מעצר עד תום ההליכים, כמפורט בדברי באי כוח הנאשמים, מהקנס שנקבע בגזר הדין, והיתרה תוחזר למפקיד בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

ניתנה והודעה היום י' אייר תשע"ה, 29/04/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על כל אחד מהנאשמים נגזר עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות למשך חודשיים בהתאם למועדים ולמקומות ההשמה כפי שנקבעו על-ידי הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

לנאשם 1 ביום 19.8.15 בגן הבוטני האוניברסיטאי בירושלים, ולנאשם 2 ביום 31.5.15 במועצה מקומית אבן יהודה.

כל אחד מהנאשמים, בנסיבותיו הוא, מבקש לשנות את מועד תחילת ריצוי עבודות השירות.

הנאשם 1 - מבקש להקדים את המועד שנקבע לו וזאת מאחר שבכוונתו לסיים את ריצוי עבודות השירות ולעבור להתגורר באזור המרכז.

הנאשם 2 - מבקש לדחות את המועד שנקבע לו לתחילת ריצוי העבודות, ב-30 ימים לאחר מועד החתונה, בשל העובדה שהוא עתיד להתחתן שלושה ימים קודם למועד שנקבע לו (28/5/2015), וכן מבקש לשנות את מקום ההשמה למקום אחר מאחר שקרובי משפחתו מתגוררים במועצה המקומית אבן יהודה.

עותק החלטה זו יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס, אשר מתבקש להתחשב בבקשות הנאשמים ואין מניעה מבחינת בית-משפט ואף מומלץ כי ישונה מקום ההשמה ומועד ההשמה.

ניתנה והודעה היום י' אייר תשע"ה, 29/04/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון